

Udateret

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Studerterforeningens (Seniorat)

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 146 nr. 6a

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Studentforeningens Festsal. I

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 146, Nr. 6A

Denne forbindelse er at Linde mellem Studentforeningen og motiverne til mine billeder til Festsalen. Dette spørgsmål har Senioratet bedt mig ^{forholde} betragte.

Maler Zahrtmann sagde engang: man skal ikke akkurat en blomstervase med malede blomster eller et akvarium med malede fisk. Efter dette bør man heller ikke male studenter på væggene i deres festsal.

Men lad os være, at man alligevel kunde det, så er det i hvert fald ingen nødvendighed at gøre det, og når man har ønsket billedets nytte af mig til smykke for salen, så må jeg sige, at studenter vilde jeg under ingen omstændigheder indlade mig på at male, det ligger udenfor mit område, og minde Professor Aal Jørgensen benytter motiver fra Studenternes verden og historie til udsmykning af festsalen i Studentergaarden, synes det mig så meget rimeligere, at ~~de~~ her i deres anden festsal tager sagen på en ganske anden måde.

Studenterne repræsenterer unge mennesker, og lægger på disse ^{vejesten} egenstændige ungdommen og det almen menneskelige, er så motiverne fra de gamle danske folkeviser, som behandler unge menneskers forhold til noget af det dybeste og højeste her i menneskeverdenen, nemlig kjerlighed og dens modstykke, egenkjerlighed, ikke netop passende i Studenternes festsal, så meget mere som studenten i kraft af sin grænsten og viden bør kunde de almene skatte vort land gemmer fra gammel tid i de så pæntidte skønne folkeviser, så de burde være alles øje, alles glæde.

Det er derfor trylleviser jeg har valgt, for at de kunde blive god fortvælt mellem billederne indbyrdes, og de viser forskellige sider af det samme, af kjerlighed. Vi ser egenkjerlighed i Skæbne af midderen som sejlt i tyrtøkkens søg at Lotte jomfruen, som inde lertid ved snildhed nærer valdsmanden. Vi ser sødekjerlighed

1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

Spøden

Studentforeningens Festsal. II

fremstillet i billedet med kongedatteren der kyskes sine til hest og ravn
forvandlede brødre, efter at disse sammen med den tredje broder i
menneskehelikopter har frelst hende fra en umenneskelig rebkong,
der havde øjst hende, og hendes kys fris dem fra dyrehammen.

Vi ser den ulykkelige ungersvend, som, trods Moderens råd drøber sin
søtte i hindeham? Udleg mig denne?

Vi ser den vilde eltkori hos jomfruen der ved nat lover tre Jannus
guld og grønne skove for hans favntag, men ved dagens lys springer
i græsset som en orm. Da Jannus eltkor hende, og trods hendes åbenbare
dyrsketaktiske kysser hende, vinder dit redde i hende overhånd, og dyre-
hammen sprænges. Et skönt billede på det menneskelige seje, ved kys-
hedens magt.

Jeg kunde ønsket, at det sidste billede var kommet med, det dybeste og
mest grøbende, men af dekorative grunde har jeg ment at måtte fortrække de andre.
Det er billedet med ridderen som efterstræber jomfruen i alle de skikkelser
bag hvilket sedmoderen dölger hende, sidst i fagleham, men det
lykkes ham ikke før end han giver sit hjerte, sig selv, overvinder
al egenkærlighed og byder falcken brødden, han skæms af sit eget
brøst. Skulde sådanne motiver være upassende for blomsten af
Danmarks ungdom, de der netop bør kende dem for at kunne
dele ud af dem til alle.